

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Pouk veronauka na Ogerskem.

Naša katoliška stranka navadno zatrjuje, da bi bilo v narodaem oziru vse v redu v šoli, ako jo le dobi duhovščina v roke. Mi smo večkrat izrekli še svoje pomisleke proti temu, ker imamo dovolj povoda, da duhovščini povse ne zaupamo. Mi vemo, da so v duhovskih krogih možje trdnega narodnega prepričanja, vendar duh, ki veje zlasti v višjih nje krogih slovenščini, ni prijazen. Verska šola bi ne dajala nobenega zagotovila, da bi bila naši narodnosti pravična, posebno, če bi nanjo imeli upliv nemški ali italijanski škofje in višji duhovniki.

Na Ogerskem ima duhovščina veliko večji upliv v šoli, kakor v naši državni polovici. Škofje imajo svoje srednje in celo visoke šole. Tudi skoro večina ljudskih šol je v duhovskih rokah. Toda žal, da te šole večinoma služijo madjarizaciji. Pokojni knez primas Simor se je celo ponašal s tem, da se v zavodih, katere on vzdržuje, potujčuje slovaška mladina. Pod sedanjim primasom pa ni nič bolje, temveč še slabše, kajti znan je kot jako vnet Madjar. V enakem zmislju delajo tudi drugi ogerski škofje.

Na Ogerskem so naravnost grozne razmere. Duhovsko oblast podpira posvetna v delu za potujčenje slovanske in rumunske mladine. Stvari so prišle tako daleč, da so se slovanski in rumunski otroci v madjarščini učili veronauka, predno so madjarski razumeli. Ta stvar je pa bila dobro znana ogerskim škofom in so jo odobraval in podpirali. Tu se očitno kaže, kam pridemo, ako se škofom dovoli, da bodo vodje v političnih rečeh. Kakor so na Ogerskem pospeševalci madjarizma, tako mnogi v naši državni polovici pospešujejo germanizacijo in italijanizacijo. Pokojni dr. Zwirger je župnike naravnost popraševal, kdaj da se njih slovenske župnije tako ponemčijo, da bi on mogel pri cerkvenih vizitacijah nemški propovedovati.

Razmere na Ogerskem so tako strašne, da so jih izvedeli celo v Rimu. Sporočil jih je nuncij Agliardi pred svojim odhodom z Dunaja. Mi ne vemo, je li to storil iz ljubezni do Slovkov in Rumunov ali pa le iz sovraštva do ogerske vlade, ki ga je onemogočila na Dunaju. Sveta stolica je izdala neko obširno instrukcijo ogerskim škofom, v kateri graja ostro razne njih napake, a mej drugim

pa velevala škofom, naj naroče katehetom in župnikom, da naj v nemadjarskih krajih sicer spoštujejo zakon, da se imajo otroci učiti madjarščine, a vendar veronauka ne poučujejo poprej v madjarščini, da madjarski dobro znajo. To zahteva blaginja otrok in države. Župniki in kapelani naj ne začno poprej madjarski propovedovati, da se prepričajo, da ljudje že madjarski dobro znajo. Če župljani govoré razne jezike in tudi znajo dovoljno madjarski, vendar naj se jim tudi v njih jeziku propoveduje božja beseda.

Veliko ni, kar papež zahteva od ogerske duhovščine, z nobeno besedo ne obsoja madjarizacije, temveč priporoča duhovnikom, naj bodo pokorni zakonu, ki madjarizacijo zapoveduje, zahteva samo, da se rabijo drugi jeziki v toliko, kolikor zahtevajo koristi cerkve. Skrbno se izogiblje papež, da bi v tem oziru kaj posegel čez cerkveni delokrog, kakor bi hotel dati razumeti, da narodna vprašanja ne spadajo v cerkveni delokrog.

Kar papež ukazuje, to gotovo ne more zadoštit narodnim potrebam Slovkov in Rumunov. Vsaj se iz teh besed že celo lahko posname, da cerkev madjarizacije naravnost ne obsoja. Papež se je gotovo strogo držal katoliškega stališča. Iz tega je pa jasno, da se samo na katoliškem stališču narodna vprašanja ne dajo rešiti, da si s tem, da se narod trdno drži vere, še ne more ohraniti svoje narodnosti. Zato je potreba narodne zavesti, potreba je strank, ki ne stoje le na katoliškem, temveč tudi odločno na narodnem stališču. V narodnem oziru pa tudi nismo podrejeni škofom.

Kam bi pa tudi prišli, če bi bili v taci stvareh škofom podložni, ko nam vlasti vzgled na Ogerskem kaže, kam večkrat vodi škofovska politika v narodnem oziru. V vsakem kraju tudi ne bode papež posegel vmes, kot je na Ogerskem, ker ga nikdo o razmerah ne bode poučil. Kdo ve, koliko časa bi bila ogerska duhovščina tirala najbrezozirnejšo madjarizacijo, da ni ogerska vlada začela proticerkvene politike in se sprla z Agliardijem, in je sveta stolica imela priložnost se prepričati, da v ogerskih škofih nima prave opore proti ogerski vladi. Škofje in duhovščina bi najbrž še desetletja bili zvesto podpirali vlado proti nemadjarskim narodnostim.

Ta instrukcija kaže, da v Rimu nikakor ne odobravaljo vselej postopanja škofov in da škofje ne postopajo v zmislju papeževe stolice. Naj naši katoličani še tako dokazujejo, da je postopanje škofov vedno pravo, je vse prazen trud. Kakor na Ogerskem škofje in duhovščina niso hodili prave poti, tako je mogoče, da tudi pri nas Missia, Flapp in Kahn napačno romajo, samo da v Rimu niso tako dobro poučeni in zaradi tega ne dobe tako ostre instrukcije.

Iz vsega je pa to jasno, da škofje in duhovščina sami niso vselej pravični v narodnem oziru, da narod potrebuje še drugih mož, če hoče obvarovati svojo narodnost.

V Ljubljani, 26. junija.

Odstop vojnega ministra. Vojni minister Krieghammer baje kmalu odstopi. V delegacijah je odgovarjal na razne interpelacije z veliko ravnodušnostjo in nejasnostjo, kakor kdo, ki se za bodočnost več ne briga. Vojni minister se ne more sporazumeti z načelnikom generalnega štaba. V organskih določbah je natančno opisan delokrog vojnega ministra in načelnika generalnega štaba. Faktično se je stvar poslednjih petnajst let močno premenila. Vojni minister je postal samo administrator in je močno odvisen od generalnega štaba. Krieghammer pa ni mož, ki bi mogel ostati na takem mestu in se misli kmalu umakniti. Pridržejo ga še, ker mu ni lahko dobiti sposobnega naslednika.

Nemirov na Kreti je kriva Turčija. Od leta 1878. je Kreta imela neko samcupravo, če tudi se halepska pogodba popolnoma nikdar ni izvršila. Leta 1889. so pa Turki to samopravo samovoljno odpravili. Vsi dohodki Krete so se od tedaj pošiljali v Carigrad, kjer so vedno prazne državne blagajnice. Mohamedanec je prišel za guvernerja, narodno sobranje se ni več sklicalo. Krečani so večkrat zahtevali, da se narodno sebranje skliče. V Carigradu pa o tem niso hoteli ničesa slišati, dobro vedoč, da potem mora nekaj davkov ostati na Kreti, da se porabijo v to, kar sklene sebranje. Sedaj misli vlada zopet sebranje sklicati, a pri taki razburjenosti bode zborovanje jedva mogoče. Kristijani sedaj tudi ne

Listek.

Prešičeva pravica.

(Politična povest iz Gališke.)

(Konec.)

— A v prejšnjih časih je pela palica — ugovarjal je moj prijatelj in se nehoté zopet ondu popraskal, kjer ga zdaj ni srbelo.

— Tako je bilo — sem rekel — sedaj pa imamo nekaj, kar tepenje povsem odtehta. Morda je še huje. Vsaj jeden mojih znancev, kateri se je dal zapeljati, da je kot odposlanec svoje občine šel z malorusko deputacijo na Dunaj k cesarju in katerega je okrajni glavar zato obsodil na globo 50 gld. je rekel glavarju: Gospod okrajni glavar! Jaz sem siromak! Če sem storil veliko hudodelstvo, da sem se pri cesarju pritožil zaradi naših preblagorodnih deželnozborskih volitev, sem pripravljen, prejeti za to zaslužen kaznen. Ker pa niti moja žena niti moji otroci niso sokrivi mojega hudodelstva, izvolite kaznovati samo mene, ne pa tudi njih. Če mi naložite tako globo, da bi moral prodati svojo zadnjo kravo in svoje jedino prase, da jo plačam, zadene kaznen mojo rodovino bolj nego mene.

Prosim torej, velemožni gospod okrajni glavar, ali bi mi ne mogli izkazati velike milosti in premeniti globo v batine? Jaz sem — hvala Bogu — zdrav in močan in bom pač zdržal 50 palic, 50 gld. pa nikakor ne premorem. — Tako je mož govoril okrajnemu glavarju, ni pa bil uslišan in zdaj čaka, da mu zarubijo vse njegovo imetje, ker doslej še ni plačal globe. Kaj torej misliš, dragi prijatelj, o tepenju nove vrste, katero zadene celo rodovino namesto samo izvestni del telesa?

Moj prijatelj zopet ni nič odgovoril in je le globoko vzdihnil.

— In ustavne pravice imamo tudi, — sem po kratkem molku rekel prijatelju — krasne so menda! Ali si jih že kdaj videl, dragi prijatelj?

— Videl? — se je čudil mož. — Na papirju, natisnjene, v knjigi sem jih že videl!

— Nisem te vprašal za ustavo na papirji — sem dejal, nego za resnično, kakršna je v življenji. Si-li to resnično, živo ustavo že videl?

— Kako naj bi jo videl? Čutim jo, ker živim v ustavnih razmerah . . .

— O, da, čuti se, to je istina! Jaz pa sem jo tudi videl, na svoje oči, in to ti hočem povedati. Neki semanji dan sem se s svojima sinoma peljal

v Tarnopol. Pred nami se je peljal neznan kmet s svojo ženo. Mož je sedel spredaj na vozu in gonil konje, žena je sedela za njim na sedišču, na slamni meji njima pa je ležal dobro zvezan velik rejn prešič, katerega sta hotela v mestu prodati in kateri je mirno molil iz voza svojo veliko glavo. Pridemo v Tarnopol in k mitnici, pri kateri je sedel postaren gospod s svetlim nožem v roki in pušil iz dolge pipe — tako dolge! Čim je zagledal voz s prešičem, je vstal in mogočno zakričal:

— Stoj, kmet!

Kmet je voz ustavil in gospod z nožem je pristopil k njemu.

— Kaj voziš? — je vprašal gospod ostro.

— Prešiča, milostni gospod! — je odgovoril kmet ponižno.

— Saj vidim, da je to prešič, a zvezan je! Ha! Kaj ne vidiš, da so ubogi živali vsled vrvi noge otekle? Ti malopridni lopov, mar ne veš, da je prepovedano, uboge živali trpinčiti?

Tako govoreč, približal se je gospod prešiču in z nožem prerezal vrvi tako hitro, da je v naglici prešiča na nogah rnil.

— Idi na policijo! Hudo kaznen zaslužiš — vpil je strogi gospod in rešitelj prešičev.

marajo s samo sklicanjem sobranja biti zadovoljni. Turški vladi pa tudi ne zaupajo, da bi držala besedo.

Italijanski prestolonaslednik je baje že jako samostojen mož in tudi že upliva na vladanje. Kralj bi Crispija ne bil odstavil, da ni prestolonaslednik tega odločno zahteval. Predno je Crispi dal ostavko, je imel pogovor s prestolonaslednikom. Ta pogovor Crispija ni nič kaj ugajal. Crispi je baje še v zbornici malo kdaj tako ostre slišal. Od tega časa Crispi strašno sovraži prestolonaslednika. Govori se, da princi hoče vzeti neko slovansko princezino in sicer hčer črnogorskega kneza Marijo. Temu zakonu se delajo razne ovire. Če se bi pa sklenil, bi to močno uplivalo na unanjo politiko Italije. Pridobila bi si prijateljstvo Rusije in Francije in njena politična veljava bi se znatno povzdignila. Najbrž bi se jej potem ne bilo težko polastiti Tripolisa, po katerem že dolgo hrepeni.

Novi šah perzijski baje precej odločno postopa in ne bode trpel raznih sleparij. Potrebno je pa tudi odločnosti. Vojski v Perziji poldrugo leto niso dobili plače. Denar se je pač bil o pravem času izplačal iz blagajnice. Polkovni poveljniki in vojaški blagajniki so pa denar zadržavali, gotovo z namenom, da ga kaj zase obdrže. Ta denar se je sedaj izplačal. Novi šah hoče tudi mnogo manj zase porabiti, nego je oče njegov, zato pa temveč porabiti za potrebe prebivalstva. — Morilca pokojnega šaha imajo zaprtega. Odločno se brani povedati, če ima kake zaveznike. On pravi, da je storil dobro delo, ker slabo drvo se mora s korenino izruvati. V Perziji se je slabo vladalo in on je umoril šaha, ker je od njega slabo vladanje izviralo.

Madagaskarsko vprašanje je s tem rešeno, da se otok pridruži Franciji. Ta stvar pa ima še svoje težave. Na Madagaskaru je še robstvo in to se mora odpraviti, ker po francoskih zakonih ni dovoljeno. Odprava robstva bode pa hudo zmedla madagaskarske gospodarske razmere. Vlada je zatorej mislila, da se ne sme nakrat odpraviti robstvo, temveč le polagoma. Radikalci so pa z vso odločnostjo zahtevali, da se robstvo precej odpravi, ker bi bilo sramotno za kulturno Francijo, ko bi to trpela. Temu so se pridružili tudi zmerni republikanci, boječ se, da ne bi svet mislil, da so zagovorniki robstva. Vlada se je pa tudi udala. Vlada je to storila tem lažje, ker najbrž njej ne bode treba več izvajati tega sklepa. Druga vlada naj pa sama premišlja, kako premaga težave, ki se bodo pokazale.

Dnevno vesti.

V Ljubljani, 26. junija.

— (Občinski svet) bode imel v soboto 27. junija ob 6. uri zvečer v mestni dvorani izredno sejo. Dnevni red: I. Predsedstvena naznanila. II. Čitanje in odobrenje zapisnika zadnje seje. III. Poročila pravnega in personalnega odseka: a) o dopisu deželne vlade glede pristojbin in odstotnine od pravnih opravil, katera zadevajo odkup lis in zemljišč v regulacijske namene; b) o dopisu deželnega odbora radi dopolnitve darilne pogodbe, ki se tiče sveta pred muzejem; c) o prošnji zdravstvenih slug Nikolaja Rusa in Ivana Košičeka za na-

grado; d) o zadevi rekurza ml. Karola Tauzherja glede širine Novih ulic; e) o dopisu občinskega sveta v Brnu za odposlatev gospodski zbornici avstrijskega državnega zbora prošnje glede občinskih doklad železnicam predpisanega davka. IV. Stavbinskega odseka poročilo: o prošnji Josipa Drmastije, da se opusti naprava projektovanih cest po njegovem, c. in kr. vojašemu erarju za zgradbo vojaške bolnice prodanem svetu v Vodmatu. V. Policijskega odseka poročilo: o kolesarskem redu.

— (Vážne premembe v pravosodnem ministerstvu.) Ministerijalni svetnik v pravosodnem ministerstvu g. F. Abram je imenovan, kakor smo že poročali, dvornim svetnikom pri najvišjem sodišču, ministerijalnemu svetnikom v rečenem ministerstvu pa je imenovan višji drž. pravdaik dr. A. Gertscher v Trstu. O tej velevažni premembi bode še govoriti, danes naj le zabeležimo, kar piše glede imenovanja g. Abrama graška „Tagespost“. Ta list piše: Odkar je bil imenovan grof Gleispach pravosodnim ministrom, so se pri uradništvu tega ministerstva zgodile že nekatere važne personalne premembe. Na mesto umirovljenega sekcijskega načelnika Plitznerja je prišel v najboljših letih stoječi generalni advokat dr. pl. Kuber, veleugleden in odličen član generalne prokurature pri najvišjem sodišču. Zdaj zapusti ministerstvo tudi Filip Abram, kateri je bil od l. 1892. ministerski svetnik in je zdaj zopet imenovan dvornim svetnikom pri najvišjem sodišču, pri katerem je kot dvorni svetnik že služboval od konca osemdesetih do njegovega imenovanja ministerskim svetnikom. Njegov referat prevzame za sedaj v ministerstvu začasno prideljeni višjesodni svetnik dr. Karl Schröbel, kateri fangira kot pisarniški ravnatelj in bode v kratkem imenovan svetnikom v pravosodnem ministerstvu. V njegovih rokah je sedaj personalni referat za graško višjesodno okrožje. Abrama povratek k najvišjemu sodišču obuja nehoti spomin na njega premeščenje v ministerstvo l. 1892. Tedaj je bil določen neki višjesodni svetnik v Gradci ministerskim svetnikom, Slovenci pa so pri tedanjem pravosodnem ministru grofu Schönbornu znali njega imenovanje preprečiti, na kar je bil pozvan v ministerstvo dvorni svetnik Abram, kateri je prej služboval kot višjesodni svetnik v tržaškem okrožju. — Tako graška „Tagespost“. Maj vrstami tega spisa se čita veliko Tagespostino veselje, da je iz ministerstva odšel dvorni svetnik g. Abram, a kadar se ta list veseli, smemo Slovenci biti prepričani, da se je kaj ukrenilo nam na škodo. Kako vesel bo šele graški list, ko izve, da pride v ministerstvo dr. Gertscher.

— (Zgradba kresijskega poslopja.) Razsodišče, ki je imelo odločiti o tem, kateri doposlani stavbinski načrti se obdare, obstoječe iz gospodov: mestnega nadinženirja J. Duffeja kot predsednika, c. kr. nadinženirja J. Žužeka kot podpredsednika, deželnega inženirja A. Klinarja kot perovodje, načelnika upravnega odbora meščanskega zaklada prof. J. Gnezda, dež. inženirja J. VI. Hraskega, stavbenega inženirja J. C. Mayerja, občinskega svetnika dra. Josipa Starčeta, je imelo dne 23. junija sejo. Kakor iz nemškega zapisnika seje razvidimo,

so bili obdarovani načrti: Josipa K. Schrantza, arhitekta in stavbenega mojstra v Pragi; Viljema Jelineka, arhitekta na Dunaju, z dariloma po 1000 K. Alojzija Heinzla, arhitekta v Zagrebu, in prof. Leopolda Theyerja v Gradcu z dariloma po 600 K.

— (Občni zbor zveze slovenskih kolesarjev) vršil se bode, kakor je bilo že naznanjeno dne 29. t. m. na sv. Petra in Pavla dan v Ljubljani. Dopoldne zbirališče domačih in unanjih kolesarjev v hotelu „Lloyd“. Ob ugodnem vremenu priredi se popoludne skupni izlet k „Alešu“, odhod točno ob 2. uri iz društvene dvorane, Emonska cesta št. 2. Ob šesti uri zvečer povratek v mesto in ob sedmi uri začetek zborovanja na galerijskih prostorih „Sokolove“ dvorane v „Narodnem domu“. Odbor zveze slovenskih kolesarjev nam piše: Obče zanimanje slovenskih kolesarjev za zvezo, katero je privabilo pri laiskem ustanovnem shodu tako lepo število zastopnikov športa v Ljubljano, in katero se je sedaj sigurno povečalo, daje nam nado, da nam bode tudi letos mogoče pozdravljati športne brate iz vseh slovenskih dežel. Poglavitna točka zborovanja „Amateurstvo in profesionalizem“ v kolesarskem športu je toliko važnega pomena, da je treba slišati mnenje vseh zveznih društev in posameznih članov zveze. Tudi naša zveza mora določiti stališče, katero zavzema napram temu perečemu vprašanju kolesarstva.

— („Knežji dvorec“) je bil včeraj na javni prostovoljni dražbi prodan in je za vzklicno ceno 42 227 glđ. 30 kr. prešel v last kranjske stavbinske družbe.

— (Javni vodovod.) Naprošeni smo objaviti naslednje vrste: Ob Trnovskem pristanu nasproti Konjušnim ulicam bil je javen vodnjak. Da je ta vodnjak bil na pravem mestu, to čutimo zdaj, ko ga ni več. Odstranili in zakopali so ga kar čez noč. V nobenem delu naših predmestij ni toli živega prometa, kakor ravno ob Trnovskem pristanu. Koj po polunoci prihajajo mnogobrojni čolnai, donšajoč Ljubljani stavbeno gradivo, drva, les in mnogo drugih rečij. Tu se tare in gnete delavcev od zore do mraka, in da je tem ljudem bil rečeni vodnjak pravi blagoslov in okrepilo, tega ni treba dokazovati. Plehastá posodica, ob vodnjak priklenjena, rožljala je vedno. In zdaj je ni več! Mnogobrojni delavci, težaki in revno občinstvo tega predmestja so tako rekoč brez vode. Istina je, da se je vodovod napeljal na Opekarsko cesto, toda radi tega ni bilo treba odpraviti vodnjaka, saj vender ne bode nihče zahteval, da bi ravno reveži morali hoditi v Ljubljano pit. Ker ni vodnjaka, hodijo delavci pit v sosedne hiše; pijó pa kar iz pipe. Vodnjak se zelo pogreša in upravičena je torej prošnja, naj se prejšnji vodnjak spet napravi in tako ustreže mnogobrojnemu občinstvu.

— (Utonil.) V Gruberjevem kanalu utonil je včeraj popoludne užitniškega preglednika Verovška šestletni sin Josip. Dačko šel je po stopnicah vmit si noge v kanal, a nepričakovano zmanjkalo mu je tal pod nogami in pal je v vodo. Voda nesla ga je kakih 400 korakov dalje, kjer ga je delavec Lipovšek potagnil iz vode; a bilo je prepozno — dečko je bil že mrtev. Policijski zdravnik dr. Illner poskušal je sicer obuditi mu zopet življenje, a brez uspeha.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 14. do 20. junija kaže, da je bilo novorojencev 11 (= 19 76 ‰), umrlih 7 (= 11 33 ‰), mej njimi je umrl za vratico 1, za jetiko 2, za različnimi boleznimi 4. Med njimi sta bila tujca 2 (= 28 5 ‰), iz zavodov 3 (= 42 8 ‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: za škrlatnico 7, za vratico 12 oseb.

Kmet je prestrašen sedel na vozu kakor okamenel; skušal je strogoga gospoda prositi milosti, a gospod se ni dal preprostiti. Kmetova žena je bila bolj prebrisana, spoznala je hitro, kako bi se dalo pomoči. V tem, ko je nje mož govoril s strogim gospodom, vzela je iz nedrij rulet robec, odvezala voz in vzela iz njega dvajsetico (gotovo je dva dni težko delala in stradala, da jo je zaslužila), jo stisnila strogemu gospodu v roko in s svojimi prošnjami podpirala možovo prizadevanje. Strogi gospod se je dal sčasoma omehčati in je naposled rekel:

— Naj bo, za to pot ti prizanesem, a zapomni si današnji dan za vse življenje!

Ko se je to vršilo, sem se bil s svojim vozom peljal naprej, potem pa sem ustavil, da vidim, kako se stvar zvrši. Trajalo je precej dolgo, da se je mož s prešičem zopet pripeljal mimo nas. Red v vozu je bil zdaj drugačen. Žena je sedela spredaj in gonila konje, mož je sedel zadaj in je z obema rokama držal prešiča za vrat. Prešič, oproščen vezij, je stal v vozu in se oziral na vse strani, se prestrašil vsak hip in bil vedno pripravljen planiti z voza. Ni trajalo dolgo in pripeljala se je krasna gospodska kočija, v katero so bili upreženi štirje konji; kraguljčki so rožljali, bič je pokal. Prešič se je hudo prestrašil in z jednim skokom planil z

voza. Kmet, kateri je bil držal prešiča za vrat, je bil slaboten ter je padel s prešičem z voza in sicer tako nesrečno, da se je pobil na tlaku; v tem, ko si je brisal kri z obraza, je prešič utekel. Moja fanta sta prešiča ujela in pomagala lastniku, da ga je prignal na sejmističe. To, ljubi prijatelj, je pravica prešičev. To pa še ni vse.

Bilo je popoludne istega dne, ko sem odrinil iz Tarnopola še dosti zgodaj, da bi mogel pred nočjo priti domov. Bližal sem se mitnici, pri kateri je še vedno sedel strogi gospod s svetlim nožem in mirno pušil iz dolgo pipe. Oziraje se po cesti zagledal sem v daljavi dva moža v kmetški obleki, katera sta se z enakimi koraki bližala mestu.

— No, ta dva sta pa morala dolgo služiti pri vojakihi, sem si mislil, ko še zdaj, kot stara moža, tako krepko in vojaško uštric korakata.

Ko pa sta bila prišla nekoliko bližje, zagledal sem za njiju nekaj črnega in nad njiju glavami nekaj blišččega. Ni mi bilo treba svoj razum posebno mučiti in uganil sem, da je to orožnik. A — ko sta prišla še bližje, sem pri vsakem koraku slišal harmoničen kling klang! Kling klang!

— Aha, sem si mislil, zdaj vem, zakaj korakata vštric in tako po vojaški. Uklenjena sta drug z drugim! A le počakaj, gospod orožnik! Čim

prideš k mitnici in hočeš z uklenjenima možema mimo strogoga gospoda s svetlim nožem, izveš, kaj se pravi, trpinčiti ljudi na tak način.

In v mislih sem se že zbal, da bi strogi gospod pri mitnici v preveliki gorečnosti pri snemanju vezi nesrečnikoma ne obrezal rok, kakor je prešiču obrezal nogo. Račoveden sem bil pa tudi, kako se strogi gospod zadere na orožnika in ga odpelje na policijo. Na moje veliko začudenje pa se ni vsega tega nič zgodilo. Uklenjenca in orožnik so šli mirno mimo mitnice in mimo strogoga gospoda. Strogi gospod ne samo, da se na orožnika ni zadr, je še vstal in se orožniku ponižno priklonil. Odpeljal sem se presenečen. Vidiš zdaj, ljubi prijatelj — tako sem končal svojo povest — taka je ustavna pravica kmeta: zavidati mora navadnega prešiča.

Viharno pritrjevanje, katero je sledilo tem besedam, je trajalo precej dolgo. Ko je ponehalo je rekel stari Hrycunjak:

— Oprostite, dragi moji; to sem prav za prav hotel povedati pri točki „uzroki izseljevanja“, mislim pa, da tudi zdaj ni bilo prepozno.

Po teh besedah je splezal z mize.

To „politično povest“ je priobčil dr. Ivan Franko v dunajskem tedniku „Die Zeit“.

— (Imenovanje) Dež. šolski svet je imenoval: učitelja gosp. Alojzija Pina v Dolenjem Logatcu za II. učiteljsko mesto na isti šoli; učitelja g. Karla Rožanca v Špitaliču na Štajerskem učiteljem v Šiški; zač. učitelja v Mehovem g. Franca Grajlanda stalnim učiteljem na istem mestu; zač. učiteljici gđ. Ivano Piller in Rozo Hrbal v Postojini za stalni učiteljici na istem mestu. Učiteljica gđ. Gabrijela Gogola v Raki se je začasno upokojila.

— (Poštno zvezo) Velika Loka - Čatež je trgovinsko ministerstvo dovolilo. Pismonoša bo hodil vsak ponedeljek, torek, četrtek in soboto.

— (Mlekarska zadruga) se je ustanovila v Košani na Notranjskem.

— (Goldinarski bankovci) se bodo samo še do 30. junija t. l. vzprejemali pri davčnih uradih in javnih blagajnicah, od tedaj pa in do 31. decembra 1899 l. samo pri nekaterih, v to posebno določenih blagajnicah.

— (Ljudski shod) se bo vršil dne 29. t. m. pri Mariji-Snežni na Velki. Na shodu bodo govorili dr. Gregorec, dež. posl. dr. Raday in dr. posl. Robič. Dež. posl. dr. Jurtela je za isti dan sklical svoje volilce k Sv. Marjeti niže Ptuja.

— (Akad. tehnično društvo „Triglav“ v Gradcu) priredi v soboto dne 27. t. m. svoje IV. redno zborovanje v gostilni „zur Dreifaltigkeitssäule“, Karmeliterplatz. Dnevni red je sledeči: 1. Čitanje zapisnika; 2. Poročilo odborovo; 3. Poročilo častnega sode; 4. Slučajnosti. Začetek ob 8 uri zvečer.

— (Občni zbor pol. društva „Edinost“) bo dne 5. julija ob 9. uri dopoldne v prostorih „Delavskega podpornega društva“ v Trstu. Na občni zbor pridejo tržaški in isterski državni in deželni poslanci, slovenski in hrvaški.

— (Tiskovna pravda) Urednik gosp. Anton Jakić je stal te dni pred porotnim sodiščem v Trstu. Tožil ga je zadarski župan Trigari zaradi člankov, katere je Jakić priobčil v svojem listu „Il Pensiero Slavo“ in v katerih je znani novinar I. Modrić grajal mestno upravo zadarsko. Jakić je bil, ker so ga italijanski porotniki spoznali krivim, obsojen na 8 mesecev v zapor, na globo 300 gld., na izgubo od kavcije v znesku 150 gld., in na poplačilo vseh stroškov. Jakicev zagovornik je oglasil ničnostno pritožbo.

— (Značilno za isterske razmere.) Za časa zadnjih občnih deželnozbornih volitev je prišel urednik razupitega puljskega lističa „Il Giovine Pensiero“ neki Martinolich v Baško agitirat za italijanskega kandidata. Tedanji župan v Baški g. Pajalić je dal aretirati Martinolicha vsled ovadbe, da podkupuje volilce in da ima pri sebi samokres, nima pa orožnega lista. Martinolich, pri katerem se je našlo mnogo denarja in omenjeni samokres, je ostal v zaporu nekaj ur, dokler se ni dogotal njegova identiteta, a čim je bil izpuščen, je ovadil župana Pajalića zaradi zlorabe uradne oblasti. Rovinjski porotniki so Pajalića spoznali krivim in sodišče ga je obsodilo na šest mesecev v zapor. Pajalićev zagovornik dr. Laginja je podal ničnostno pritožbo in najvišje sodišče ni samo pritožbi ugodilo, nego — uvažuje psihično dispozicijo rovinjskih porotnikov proti Pajaliću — zaukazalo, naj se nova obravnava vrši pred drugim porotnim sodiščem in sicer pred zadarskim. Ta obravnava se je vršila te dni in je bil Pajalić spoznan nekrivim.

— (Razpisane službe.) Pri višjem dež. sodišču v Gradcu dve mesti računskih oficijalov, eventualno dve mesti računskih asistentov. Prošnje do dne 28. junija predsedništvu višjega dež. sod. v Gradcu.

* (Načelnovažna razsodba.) Ponekod je navada, da javni funkcionarji občejejo z ljudmi prav „po domače“, zlasti preprosti ljudje morajo požreti marsikakega „prokletega hudiča“. V Gališki je to vsakdanja stvar, a kdor se je doslej temu uprl in tožil ni nič opravil, ker se je vedno reklo, da so to pregreški, kateri se morejo samo disciplinarnim potom kaznovati. Dne 1. maja je v Lvovu neki policijski uradnik, ko je bil v službi, psoval delavce s „tatovi“, „lopovi“ in drugimi takimi prijaznimi izrazi. Nekateri delavci so ga tožili, a niso pri prvi in drugi instanci nič opravili. Stvar je prišla pred upravno sodišče in to je razsodilo, da se morejo uradniki, zaradi prestopkov zoper varnost časti tožiti in obsoditi, če so dotični prestopki zagrešili v službi.

* (Zanimiva aféra.) Novojeorški žurnalist Marc Brown je svoj čas, posredovanjem av. ogerskega generalnega konzulata prevzel nalogo, delati reklamo za madjarski milenij in si je izgovoril za vsak večji članek 50 gld. nagrade, za vsak manjši članek pa 25 gld. Mož se je z ameriško energijo lotil dela in obelodanil v kratkem času nekaterih mesecev okroglo število 4000 večjih in manjših člankov v raznih ameriških listih, za katere je zahteval v smislu do-

govora 15.000 dolarjev. Madjari so bili sicer amerišanske reklame jako veseli, a — plačati je niso hoteli. Vodstvo razstave je Marc Brown poslalo namesto zahtevanih tisočakov 550 gld. Brown s tem seveda ni bil zadovoljen. Prišel je na Ogersko, da svoj denar iztirja, a ker ni nič opravil, vrnil se je v Novi York in vložil tam tožbo na plačilo 15.000 dolarjev s p. p. Brown je trdno prepričan, da zmaga. Vprašan, kako misli eventualno voditi rubežen je odgovoril: Pred dvema letoma so ameriška sodišča na jednako tožbo obsodila špansko vladu na plačilo večje svote, a ker španska vlada ni hotela plačati, se je zarubila prva vojna ladija španska, ki se je ukrcala v pristanu Združenih držav.

* (Gledališče in politika.) Znova operna pevka gosp. Kučera, katere slovi zlasti kot pevka Wagnerjevih skladb, je nastopila pred kratkim v Parizu v veliki operi, a da si je znamenita umetnica, je ravnateljstvo vendar ni angaževalo, ker se je temu uprlo občinstvo. In zakaj? Gosp. Kučera je hči češkega očeta in poljske matere; da potolaži nemško šovinista, je razglasila, da je nemška pevka — to pa so v Parizu izvedeli in abonente velike opere so protestovali, da bi Prusinja nastopila na prvem francoskem opernem gledališču, in imela uspeh.

* (Povodenj na Japonskem.) katera se je primerila oni dan, ko je strahovit potres naredil velikansko škodo, je imela strašnejših posledic, nego se je mislilo iz početka. Utonilo je 27.000 oseb, poškodovanih pa je bilo 8000 oseb.

* (Hudomušni gardist.) Kakor bajka iz starih dobrih časov se čita naslednja mična in povsem resnična dogodbica: Na Nizozemskem imajo še vedno „narodno gardo“. Ko je bila o binkoštnih parada, je prišel „gardist“ Duycestein k procesiji v paradni obleki, samo namesto čevljev je obul lesene coklje. Vojni svet meščanske garde ga je zaradi tega zasmrnavanja cele garde obsodil na 15 gld. Obsojenec pa ni hotel plačati, nego se je pritožil na provincijalni zastop, kateri se je te dni s to stvarjo bavil. Ob določen uri se je pred poslopje provincijalnega zastopa pripeljal na „lojternicah“, pokritih z rdečim sukvom, rečeni gardist. A mož ni sedel na vozu, nego jahal na voz privezanega lesenega konja, s kakeršnimi se igrajo otroci. Oblečen je bil črno, jako elegantno, imel cilindar, bele rokavice, na nogah lesene coklje, na prsih pa dolgo vrsto kotiljonskih redov. Člani provincijalnega zastopa so sicer priznali, da ima mož zdrav humor, a globe mu le niso mogli odpustiti.

Darila:

Uredništvu našega lista je poslal: Za družbo sv. Cirila in Metoda: G. Jakob Jerman v Domžalah 5 kron, katere je darovala vesela družba v njegovi gostilni v spomin sv. Alojzija. — Živel rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Književnost.

— „Popotnik“ ima v št. 12. naslednjo vsebino: Razglas; Kako praznuj slovensko učitelstvo 50letnico slavnega vladanja Njegovega Velikanstva našega presvetlega cesarja Franca Jožefa I.; L. Lavtar: Načrt za računanje na jednorazredni ljudski šoli; Društveni vestnik; Dopisi in druge vesti.

— „Oesterreichisch-Ungarische Monarchie“. Geographisch statistisches Handbuch für Leser aller Stände von Prof. Dr. Friedrich Umlauf. Tega dela, ki bode imelo 200 podob in 18 kart, so izšli že štirje snopiči. Iz tega dela, ki sedaj izhaja v četrti izdaji, se vsakdo lahko pouči o zemljepisnih in statističnih razmerah naše države. V istih štirih zvezkih je ob kratkem tudi navedena politična in teritorialna zgodovina. Potem je pridejan pregled, kako je narasčala država. Opisana je lega in velikost naše države. Posebno zanimivo se opisuje morsko obrežje naše države ob Jadranskem morju. Povsod se je oziralo na najnovejšo slovstvo, pri razdelitvi alp, ravno tako pri opisovanju Krasa. Knjiga je pisana v lepi nemščini in podobe in zemljevidi so lepo izdelani. Nemščine večim Slovincem, ki se hočejo poučiti o razmerah naše države, je jako priporočati.

Brzjavke.

Dunaj 26. junija. Gospodska zbornica je v današnji seji rešila ves dnevni red brez debate, mej drugimi tudi zakon o državnem posojilu Ljubljani in Kranjski. Potem je ministrijski predsednik zaključil zasedanje drž. zbora.

Dunaj 26. junija. Ministrijski predsednik grof Bađeni je deputaciji obrtnih zadrug obljubil, da bode skušal izposlovati, da se novelo o razširjenju zadrugne kompetence v obrtnem odseku poslanske zbornice reši še meseca septembra.

Dunaj 26. junija. Občinski svet je po ostri debati sklenil znižati subvencijo „izobraževalnemu društvu“ od 3200 gld. na 500 gld.

Pariz 26. junija. Vojvoda Nemours je danes umrl, star 82 let.

Beligrad 26. junija. V proslavo obiska črnogorskega kneza je kralj pomilostil vse politične obsojence.

Narodno-gospodarske stvari.

Nekoliko o pomenu in važnosti stroja.

Sestavil Ign. Šega.

(Dalje.)

Nevarnost je nastala vsled tega, ker je veleindustrija oslabilala hišni obrt, to je pa dosegla s tehničnimi pripomočki, katerih se pa obrtnik brani iz nekakega strahu, če tudi bi si marsikaj nabavil z razmeroma malimi troški. Le prenovljenje in poziviljenje male obrti z mehaničnimi pripomočki zjednači ter odstrani pretečo nevarnost, s tem je pa storjen velik napredek na višjo stopinjo splošne prosvete.

Zadača parnega stroja za transport v rudnikih, kakor tudi za transport na železnici in vodi se v obče ne bo predružačila bistveno, ker strojna sila v teh slučajih se ne da deliti in razkosavati, zakaj le v neki celoti in velikem obsegu more zadostati svojim zadačam in imeti sploh kak uspeh. Ista trajnost je zagotovljena parnemu velestroju tudi tam, kjer se izdelujejo drugi večji stroji, v to svrhu je treba ogromne sile; in sploh tam, kjer je dovolj skrbjeno za ohranitev človeškega zdravja in življenja, to se pravi: sedanje žalostno socijalno razmerje delavskega stanu je odstranjeno, nasprotstvo mej izkoriščevalcem in delavskim proletariatom oblaženo v zadovoljstvo obeh.

Preveliko kopičenje delavskih sil na jedni strani in opustošenje na drugih poljih pridobivanja ima vedno za posledico oslabiljenje in uničenje na obeh straneh. Ravnotežje mora zopet zavladati, ako se razdeli mirnim putem izobilje delavskih sil deloma na zanemarjeno poljedelstvo, deloma na mali obrt, ki je zadostno preskrbljen s pripravami malimi stroji. To ravnotežje pa more povzročiti mali obrtnik, ako prične boj proti veleindustriji, in sicer ne s hrumečimi klici na političnih shodih: „Proč s stroji!“ pač pa mirno potom vztrajne konkurence. Sedanja organizacija male obrti, kolikor je je, ne bo omejila napredujočega propadanja istega, dokler se obrtniki sami ne otresejo svojih konservativnih, nazadnjaških nazorov. Konservativizem škoduje povsod, kjer se pojavlja. Sosebno ga pa ne pozna tehnika, ker to je veda, ki pospešuje napredek brez vsake ozkornosti. Mali obrtnik — seveda primerno organizovan — more stopiti v konkurenco z veliko industrijo, le če si omogoči z razmeroma malim denarjem uspešno pomnožitev svoje produktivnosti in h krati tudi vsled tega in vsled dobrih pripomočkov nastavi ceno svojim izdelkom na nivo, ki naj je kolikor možno jednak onemu veleindustrijalnih.

Mali stroji, plodovi napredujoče tehnike, so najvažnejša in najboljša sredstva za izboljšanje žalostnega položaja obrtniškega stanu, kateri se vsled vladajočih razmer bolj in bolj proletarijuje sebi na kvar. Mali obrtnik, sedaj nekoliko zapuščen in zanemarjen, je — rekel bi — dolžan razrešiti vsaj jeden del sedanjega socijalnega vprašanja. Prezirati ne sme nikakor novih pridobitev na tehničnem polju; razuma mu treba zanje in podjetnosti, brez obeh teh lastnosti mu ni mogoče uspešno rešiti one zadače, katere ga čaka.

Po malem obrtu si pa pomore tudi kmetijstvo, katero je z njim v tesni zvezi. Prenovljena obrtni pritegne vsled uspešne konkurence ono izobilje delavskih sil, ki se je nabralo v veleindustriji, nekoliko sebi, ostanek se pa povrne h kmetijstvu, kjer pogrešamo sosebo pri nas potrebnih delavcev in naprednih nazorov. (Konec prih.)

— Ponudbena razprava. C. kr. trgovinsko ministerstvo je obvestilo tukajšno trgovsko in obrtniško zbornico o ponudbeni razpravi, ki se vrši dne 4. julija t. l. ob 9 uri zjutraj v administracijskem odseku bulgarskega vojnega ministerstva v Sredecu radi dobave 7200 parov škornjev za pešce in 800 parov škornjev za konjenike, 8000 parov urbasov, in 30.000 parov podplatov in dr. Blago je oddati do 27. januarja 1897. Kavcija 5%. Posameznosti se poizvedo v omenjenem administracijskem odseku.

— Za drožiste. Visoko c. kr. trgovinsko ministerstvo je poslalo nastopni ukaz tukajšnji trgovski in obrtniški zbornici: Trgovske in obrtniške zbornice so podpirale že večkrat po velikih drožistih izražene želje, da bi se razširile njihne pravice pri prejemu lekovin in krasil (kosmetičnih predmetov) iz inozemstva. Z ozirom na to je c. kr. trgovsko ministerstvo sporazumno s c. kr. ministerstvom za notranje stvari in za finance pričelo s primerno premeno dotičnih določb § 16. izvršitvenega propisa k carinskemu zakonu. Da se pa velikim drožistom že sedaj naklonijo vse one olajšave pri prejemu navedenih predmetov iz inozemstva, ki so v okviru sedaj veljajočih določb dopustne, sporazumelo se se udeležena ministerstva v sledečem: Namesto doslej običajne, a v § 16 izvršitvenega propisa ne izrecno odrejene dovolitve od slučaja do slučaja, morejo politične deželne oblasti velikim drožistom na njihne prošnje dati splošne prejemne dovolitve za posamezne predmete ali kategorije predmetov in to preklicno za dobo jednega koledarskega leta. C. kr. carinskim uradom se zaukazuje, da se zadovolje s temi prejemnimi dovolitvami pri izročitvi v njih namenovanih predmetov.

Zahvala.

Povodom izleta šolske mladine na Rožnik dne 24. t. m., na kateri dan je tudi več šolskih otrok prejelo prvo sv. obhajilo, darovali so gg. bratje Kosler piva, g. J. C. Juvančič vina, gospe Ana Knez in Ana Juvančič pa mnogo kruha. Tem blagim dobrotnikom, kakor tudi vsem onim šolskim prijateljem, ki so z denarnimi doneski pripomogli, da se je do 200 šolskih otrok primerno pogostiti zamoglo, izrekata podpisana najtoplejšo zahvalo. Po-
vrni Bog!

V Šiški, dne 25. junija 1896.

Janez Jeras,
predsednik kraj. šol. sveta.

Ant. Javoršek,
šolski voditelj.

Umrli so v Ljubljani:

23. junija: Anton Stribernik, delavčev sin, 10 dni, Opekarska cesta št. 51, božjast. — Alojzija Mehhar, posestnikova hči, 7 let, Križevniške ulice št. 2, škrlatica. — Hermina Massiccek, vojaškega intendanta soproga, 30 let, Tržaška cesta, nove hiše, otrpnenje srca vsled škrlatice.

24. junija: Jožef Vrhovnik, delavčev sin, 3 1/4 leta, Lingarijeve ulice št. 7, ošpice. — Hugon Moravec, železniški mojster, 19 let, Kurja vas št. 27, se je ustrelil.

Meteorološko poročilo.

Junij	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
25.	9. zvečer	729.2	17.0	sl. sever	dež	
26.	7. jutraj	729.2	16.9	sl. svzhod	oblačno	19.5
	2. popol.	729.7	17.2	sr. zahod	dež	

Srednja večerajšnja temperatura 17.7°, za 1.0° pod normalom

Dunajska borza.

dne 26. junija 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	glđ.	30	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	35	"
Avstrijska zlata renta	122	"	60	"
Avstrijska kronska renta 4%	101	"	15	"
Ogerska zlata renta 4%	122	"	90	"
Ogerska kronska renta 4%	98	"	90	"
Avstro-ogerske bančne delnice	954	"	—	"
Kreditne delnice	349	"	50	"
London vista	119	"	95	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	80	"
20 mark	11	"	76	"
20 frankov	9	"	53	"
Italijanski bankovci	44	"	50	"
C. kr. cekini	5	"	65	"

Prav po ceni se dobé stara
okna in vrata

pri
Franu Čudnu

urarju v Ljubljani, na Mestnem trgu.

Tudi se takoj vzprejme učenec, ki ima
veselje do urarstva. (2601-1)

Št. 19.638.

Razglas.

Vsled sklepa presojevalcev, izvoljenih za presojo konkurenčnih načrtov za zgradbo novega poslopja na mestu bivše meščanske bolnice v Ljubljani z dne 11. maja 1896 glasečega se: da z ozirom na to, ker nobeden izmed izročenih projektov ni sposoben, da bi se brez bistvenih sprememb mogla po njem zgradba izvršiti, odlikovani so bili po izreku teh presojevalcev izmed 9 izročenih projektov sledeči:

Projekt z geslom: „Ljubljanka“, arhitekta in stavbinskega mojstra v **Pragi Josipa Schrantza**;

projekt z geslom: „Hsemona“, arhitekta **Viljema Jelinka** na **Dunaji**.
Mej navedena projekta razdeljena je bila I. cena, obstoječa iz 2000 kron tako, da na vsak teh projektov odpade darilo 1000 kron.

Mej projekt, označen z „zlato zvezdo“, avtorja **Alojzija Heinzla jun.**, dipl. arhitekta v **Zagrebu**, ter projekt z geslom: „In novo življenje cveti zopet iz razvalin“, c. kr. prof. **Leopolda Theyerja** v **Gradcu**, razdeljena je bila razpisana cena 1200 kron tako, da na vsak teh projektov odpade darilo po 600 kron.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane
22. dan junija 1896.

Št. 19.748.

Razglas.

Pri podpisnem magistratu je izpraznjeno službeno mesto
konceptnega pristava
s plačo letnih 1000 glđ., aktivitetno priklado letnih 200 glđ. in s pravo do dveh petletnic, in pa služba

konceptnega praktikanta

za katero je določen adjutum 600 glđ. na leto.
Prosilci za ti dve službeni mesti morajo dokazati, da so zvršili juri-
dične študije in prebili z dobrim uspehom teoretične državne izpite in pa
praktični izpit v političnem uradovanju.

Oni, ki praktičnega izpita še nimajo, namestijo se provizorno in se
morajo zavezati, da naredé ta izpit vsaj v teku treh let.

Vrh tega je dokazati starost, potem znanje slovenskega in nemškega
jezika v govoru in pisavi in vse druge merodajne razmere prosilčeve.

Prošnje, opremljene z omenjenimi dokazili, vložiti je do dne
31. julija 1896 pri magistratnem vložnem zapisniku.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane
dne 23. junija 1896.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

(Namesto posebnega naznanila.)

Bogu Vsemogočnemu dopalo je v njegovem
nezapopadljivem sklepu, našo presrečno ljubljeno,
drago sestro

Julijo Fink

po dolgi in hudi bolezni, včeraj ob 1/11. uri po
noči, prejemšo svete zakramente za umirajočo, v
23. letu njene starosti, poklicati na oči boljši svet.

Posvetni ostanki drage pokojnice se bodo v
soboto, dne 27. junija, ob 1/6. uri popoldne pre-
nesli iz hiše žalosti, pred Prulami št. 17, na po-
kopališče pri sv. Krištofu.

Draga pokojnica priporoča se vernemu spo-
minu.

V Ljubljani, dne 26. junija 1896.

(2606)

Žalujejo sestre.

Z darili odlikovana lastna umetniška dela v lesorezbarskem blagu.

Točna izvršitev okvirov za fotografije in podobe
po meri pri najcenejši postrežbi. (2597-3)

Fr. Stampfel, Ljubljana, Kongresni trg, Tonhalle.

Učenca

s potrebno naobrazbo, iz dobre hiše, vzprejemem takoj
v trgovino z mešanim blagom.

Ivan Lovšin

(2594-4)

v Dolenji vasi pri Ribnici.

Spodnja krila za dame

iz šifona, listra, klota in satina

nočne korzete

s švicarskim pletenjem

ženske srajce

z gumbi na rami

predpasnike

(2054-16)

za dame in otroke

priporoča z velespoštovanjem

Karol Recknagel.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železn

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v
srednjeevropskem času. (1705-145)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selzthal v Ansee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Steyr, Linz, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 15 min. jutraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 10 min. osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj čez Selzthal v Solnograd, Steyr, Linz, Budejovice, Pizelj, Marijine vane, Heb, Franzove vane, Karlovo vane, Prago, Lipako čez Amstetten na Dunaj. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 11. uri 50 min. popoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregence, Curih, Geneve, Pariz, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pizelj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlovo vane, Prago, Lipako, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 44 min. zvečer osonni vlak v Lesce-Bled. — Vrh tega ob 6. uri 39 min. popoldne vsako nedeljo in praznik v Lesce-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 52 min. jutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Solnograda, Bregence, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gastein, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Ansee, Ljubno, Celovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiža. — Ob 8. uri jutraj osonni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 8. uri 19 min. jutraj mešani vlak iz Kočevja, Novo mesto. — Ob 11. uri 25 min. popoldne osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Pizanja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Pontabla, Trbiža. — Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novo mesto. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novo mesto. — Ob 9. uri 4 min. zvečer osonni vlak z Dunaja preko Amstetena, iz Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Pizanja, Budejovic, Solnograda, Ljubna, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiža. — Vrh tega ob 10. uri 26 min. zvečer vsako nedeljo in praznik iz Lesce-Bleda.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. jutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 25 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. jutraj, ob 1. uri 15 min. popoldne, ob 6. uri 20 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Učenec

ki ima veselje do pekarije, vzprejme
se takoj. (2599-2)

Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Doktorja Otona pl. Trnkóczy-ja

Malaga

s china in železom.

(Malaga 225 gr., Chert Chin. 7 gr., Tinct. Malat. ferri 25 gr.)

Skušeno že 20 let pri krvi revnih, slabotnih, bledih, medlih odraslih in otrokih, kot lahko prebavljiv china-železo-preparat.

Dobiva se v (2557-2)

lekarne Trnkóczy-jevi

poleg mestne hiše v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan s pošto.

1 stekleničica 75 kr.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

Popolna razprodaja manufakturnega blaga

pri (2569-9)

Fr. Petrič-u
v Špitalskih ulicah.

!!! Veliko pod tovarniško ceno !!!

Doering-ovo milo s sovo.

Najbolje

vseh škodljivih učinkov

popolno prosto sredstvo

za

gojenje lepote.

Preskušen vspeh.

Lepa, sveža

mladostna

koža.

Fina polt.

Samo

zajamčeno

pristno

če je

označeno

S SOVO.

Cena 30 kr.

Povsod

se lahko kupi.

III. (1839-4)

V Ljubljani prodajata na debelo: Anton Krisper in Vaso Petričič.
Glavno zastopstvo: A. Motsch & Co., Dunaj, I, Lugeck 3.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.